

Sygn. akt VI GC 717/16/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: stażysta Monika Kucharczyk

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2017 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa:

S. T.

M. Ż.

przeciwko:

(...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz powodów S. T., M. Ż. - solidarnie kwotę 558,43 zł (pięćset pięćdziesiąt osiem złotych czterdzieści trzy grosze) z odsetkami za opóźnienie od dnia 1 października 2015r. do dnia zapłaty;
- 2) oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- 3) zasądza od pozwanego na rzecz powodów S. T., M. Ż. solidarnie kwotę 623,17 zł tytułem stosunkowego rozliczenia kosztów;
- 4) nakazuje pobrać solidarnie od powodów S. T., M. Ż. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 47,08 zł (czterdzieści siedem złotych osiem groszy) tytułem części wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa;
- 5) nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 62,40 zł (sześćdziesiąt dwa złote czterdzieści gorszy) tytułem części wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa;

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 717/16/3

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 marca 2016 roku powodowie S. T. i M. Ż. wnieśli o zasądzenie od pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 982,49 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 1 października 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, że wskutek zdarzenia z dnia 17 sierpnia 2015 r., uległ uszkodzeniu samochód marki F. (...) nr rej. (...) stanowiący własność poszkodowanych R. F. i B. F.. Ubezpieczycielem OC sprawcy w/w szkody była pozwana. W związku z uszkodzeniem w/w samochodu poszkodowani zlecili wykonanie naprawy uszkodzonego pojazdu w warsztacie powodów. Powodowie tytułem wykonanej naprawy wystawili na rzecz poszkodowanych fakturę VAT (...) z dnia 16 września 2015 r. w kwocie 3 380,68 zł brutto. Pozwana w odpowiedzi na zgłoszone roszczenie wypłaciła powodom odszkodowanie w kwocie 2 398,19 zł. Powodowie w związku z brakiem wypłaty pełnego odszkodowania wezwali pozwaną do zapłaty kwoty 982,49 zł. W odpowiedzi pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko.

W dniu 9 czerwca 2016 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNc 596/16/5 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W ustawowym terminie (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana zakwestionowała przyjętą przez stronę powodową stawkę za roboczogodzinę pracy, uznając ją za zawyżoną. Pozwana podniosła również, że powodowie nie posiadają legitymacji procesowej, gdyż z przedłożonej umowy cesji nie wynika aby powodowie nabyli prawo do dochodzenia kosztów naprawy pojazdu.

Sąd ustalił, co następuje:

Wskutek zdarzenia z dnia 17 sierpnia 2015 r., uległ uszkodzeniu samochód marki F. (...) nr rej. (...) stanowiący własność poszkodowanych R. F. i B. F.. Ubezpieczycielem OC sprawcy w/w szkody była pozwana. R. F. nie jest płatnikiem podatku VAT.

Dowód: oświadczenia (k. 18, 24).

W dniu 24 sierpnia 2015 roku, powodowie w drodze umowy przelewu wierzytelności nabyli od poszkodowanych wierzytelność w postaci prawa do odszkodowania jakie przysługuje im wobec sprawcy szkody z dnia 17 sierpnia 2015 r. oraz wobec zakładu (...) S.A., w którym sprawca był ubezpieczony.

Dowód: umowa cesji wierzytelności (k. 8), aneks od umowy cesji wierzytelności (k. 65), zeznania świadka R. F. (k. 80-81), przesłuchanie powoda S. T. (k. 81-82), umowa spółki cywilnej (k. 1-11), uchwała wspólników z pełnomocnictwami (k. 12-14).

W dniu 16 września 2015 r. powodowie wystawili na rzecz poszkodowanej fakturę nr (...) na kwotę 3.380,68 zł brutto tytułem wykonanej naprawy uszkodzonego samochodu.

Dowód: faktura VAT (k. 19), kalkulacja naprawy (k. 20-22), receptura lakieru (k. 23).

Na podstawie decyzji z dnia 20 października 2015 r. tytułem szkody na pojeździe pozwana wypłaciła odszkodowanie w wysokości 2 398,19 zł.

Dowód: decyzja z dnia 20 października 2015 r. (k. 18).

Wezwaniem do zapłaty z dnia 30 listopada 2015 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty należności w kwocie 982,49 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k.25-26) potwierdzenia nadania i odbioru (k. 27).

Uzasadnioną stawką za roboczogodzinę prac blacharza/lakiernika w warsztacie samochodowym jest kwota 95,00 zł. Uzasadniany koszt naprawy uszkodzonego pojazdu marki F. (...) nr rej. (...) przy zastosowaniu części oryginalnych

wynosiła 2 822,25 zł brutto. W serwisach (...) możliwym jest wykonanie usługi lakierniczej w cenie 120,00-130,00 zł/rbg.

Dowód: pisemna opinia biegłego sądowego P. B. (1) z dnia 30 listopada 2016 r. (k. 97-103), opracowanie P. B. (2) (k. 150-155), faktura VAT (k. 28v), certyfikat (k. 29), ekspertyza (k. 30-32), kosztorys (k. 32-35).

Oceniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, gdyż nie zostały zakwestionowane przez strony postępowania. Zeznania świadka R. F. oraz powoda S. T. były w ocenie Sądu wiarygodne, ponieważ są jasne, logiczne, spójne i konsekwentne.

Sąd oddalił wniosek o uzupełniającą opinię biegłego sądowego. Biegły w sporządzonej opinii kompleksowo odpowiedział na zadane pytania. Wnioski opinii biegły rzeczowo uzasadnił i Sąd uznał opinię za pełną, logiczną i rzetelną. W związku z powyższym w niniejszej sprawie nie było zasadnym aby zobowiązywać biegłego sądowego do sporządzania uzupełniającej opinii.

Sąd oddalił wniosek o dowód z protokołu innej sprawy albowiem nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, ponieważ stanowiłoby to obejście zasady bezpośredniości postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez S. T. i M. Ż. przeciwko pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszym postępowaniu zastosowanie znajdują przepisy odpowiedzialności deliktowej z art. 415 k.c., do której przesłankę należą zdarzenie, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie, oraz szkoda i związek przyczynowy między owym zdarzeniem, a szkodą. Przy ustalaniu odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych znajdują zastosowanie przepisy ogólne dotyczące związku przyczynowego, szkody i sposobów jej naprawienia (art. 361-363 k.c.).

Z kolei zgodnie z art. 436 § 1 k.c. odpowiedzialność przewidzianą w artykule 435 § 1 k.c. ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody. Jednocześnie zgodnie z § 2 w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych. Również tylko na zasadach ogólnych osoby te są odpowiedzialne za szkody wyrządzone tym, których przewożą z grzeszności. Zgodnie z art. 435 § 1 k.c. prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu, elektryczności, paliw płynnych itp.) ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba, że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Podnieść należy, że w myśl obowiązujących przepisów kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Celem i skutkiem przelewu wierzytelności jest przejście na nabywcę ogółu uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. W takim wypadku stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, a zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. W razie podjęcia kroków celem wyegzekwowania należności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę wierzytelności jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi.

Pozwana w sprzeciwie podniosła, że powodowie nie posiadają legitymacji procesowej, gdyż z przedłożonej umowy cesji nie wynika aby powodowie nabyli prawo do dochodzenia kosztów naprawy pojazdu.

W toku procesu powódowie za pomocą dowodów w postaci umowy cesji wierzytelności z dnia 24 sierpnia 2015 roku oraz aneksu do w/w umowy, a także zeznania świadka R. F. i przesłuchania S. T. wykazali, że zgodną wolą stron zawierających umowę cesji wierzytelności było przeniesienie wierzytelność w postaci prawa do odszkodowania jakie przysługiwało poszkodowanym od pozwanej, w tym kosztów naprawy pojazdu.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał, że powódowie w należyty sposób wykazali, że skutecznie nabyli przedmiotową wierzytelność od poszkodowanych.

W myśl art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Przesłankami odpowiedzialności jest łączne wykazanie trzech przesłanek: zachowanie sprawcy szkody, powstanie szkody w majątku poszkodowanego oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem a szkodą. Pozwana nie kwestionowała, że doszło do wypadku objętego umową ubezpieczenia w okresie ochrony ubezpieczeniowej oraz, że pomiędzy tym zdarzeniem, a zaistniałą szkodą istnieje związek przyczynowo-skutkowy.

Zgodnie z art. 822 §1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym §4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. W przedmiotowej sprawie nie było przedmiotem sporu, że doszło do zdarzenia objętego ochroną ubezpieczeniową, skutkującego obowiązkiem wypłaty przez pozwaną odszkodowania. Spornym pomiędzy stronami natomiast okazał się koszt naprawy uszkodzonego pojazdu.

Należy wskazać, że na dłużniku ciąży obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji - gwarancyjnej ubezpieczyciela (uchwała SN z dnia 17.11.2011 r., akt III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28, LEX nr 1011468).

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu motoryzacyjnego na okol. ustalenia stawek roboczogodzin, prac blacharskich, lakierniczych stosowanych przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu powodów, oraz warsztaty (...) na rynku lokalnym (powiat (...)), czy stawka za roboczogodzinę prac blacharskich w wysokości 120 zł netto i 130 zł netto za roboczogodzinę prac lakierniczych mieści się w granicach stawek stosowanych na rynku lokalnym, (powiat (...)), a także na okoliczność ustalenia kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu marki F. (...) nr rej (...) przy zastosowaniu części oryginalnych.

Powołany w sprawie biegły sądowy P. B. (1) w pisemnej opinii z dnia 30 listopada 2016r. stwierdził, że uzasadnioną stawką za roboczogodzinę prac blacharza/lakiernika w warsztacie powoda jest kwota 95,00 zł. Biegły ustalił również, że uzasadniany koszt naprawy uszkodzonego pojazdu marki F. (...) nr rej. (...) przy zastosowaniu części oryginalnych wynosiła 2 822,25 zł brutto. Zdaniem biegłego w serwisach (...) możliwym jest wykonanie usługi lakierniczej w cenie 120,00-130,00 zł/rbg. Sąd w całości przychylił się do stanowiska biegłego. Zdaniem Sądu uzasadnianą stawką za roboczogodzinę prac blacharza/lakiernika w warsztacie samochodowym jest kwota 95,00 zł, natomiast uzasadniony koszt naprawy uszkodzonego pojazdu marki F. (...) nr rej. (...) przy zastosowaniu części oryginalnych wynosiła 2 822,25 zł brutto.

Biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powodów roszczenie za zasadne w części w związku z tym w punkcie 1 sentencji wyroku zasądzono od pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 558,43 złotych, tj. kwotę ustalonych kosztów naprawy pomniejszoną o wypłaconą już przez pozwaną część odszkodowania (2 822,25zł - 2 398,19 zł)

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 k.c. Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Jak wynika z § 2 gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1. Powódka domagała się odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1 października 2015 roku do dnia zapłaty, a żądanie to pozostawało uzasadnione w świetle powołanych przepisów.

W związku z uznaniem przez Sąd dochodzonego roszczenia w części tj. w kwocie 558,43 złotych, Sąd oddalił powództwo w zakresie pozostałej kwoty, tj. 424,06 złotych (982,49 zł - 558,43 = 424,06 zł) orzekając o tym w punkcie 2 sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Na koszty procesu pozwanej składały się kwoty 17,00 zł z tytułu uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz koszt zastępstwa procesowego strony pozwanej ustalone zgodnie w wysokości 360,00 zł stosownie do §2 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015 r., poz. 1804) co dało łącznie kwotę 377,00 zł. Na koszty procesu powodów składały się kwota 50,00 zł z tytułu uiszczonej opłaty sądowej, kwota 17,00 zł z tytułu uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, kwota 511,52 zł tytułem kosztów opinii biegłego sądowego, koszt dojazdu pełnomocnika na rozprawę w kwocie 133,72 zł oraz koszt zastępstwa procesowego strony powodowej w kwocie 360,00 zł, co dało łączną kwotę 1072,24 zł. W związku z powyższym łączny koszt procesu wyniósł 1.449,24 zł. Mając powyższe na względzie oraz to, że powodowie utrzymali się ze swoim żądaniem w 57% Sąd orzekł jak w punkcie 3 sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 83 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych jeżeli przepisy ustawy przewidują obowiązek działania i dokonywania czynności połączonej z wydatkami z urzędu, sąd zarządzi wykonanie tej czynności, a kwotę potrzebną na ich pokrycie wykląda tymczasowo Skarb Państwa. W orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113. Mając na uwadze powyższe oraz uwzględnienie powództw w części Sąd nakazał pobrać od pozwanej kwotę 62,40 zł oraz solidarnie od powodów kwotę 47,08 tytułem kosztów sądowych wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa na koszty świadka, o czym orzeczono w punkcie 4 i 5 sentencji wyroku zgodnie ze stosunkiem do stopnia wygranej w procesie.

SSR Jolanta Brząk